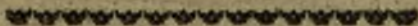

L I S T
MIESZCZANINA KURLANDZKIEGO,
DO
JEDNEGO z SWOICH ZIOMKOW,
W WARSZAWIE.

1792

XVIII. 2. 1017

KOCHANY ZIOMKU!

W Tym momencie skończyłem czytanie fragmentu względem Kurlandyi, które pod Numerem 1gim w Francuzkim wyszło ięzyku. Znalazłem w nim również iak we wszystkich innych Pismach od Szlachty Kurlandzkiej wydanych, tego ducha niechęci nienawistney, i ową wygórowaną deklamacyą, ktoremi Prawa nasze odwieczne i świeżemi Konstytucyami wyjaśnione, zaćmić usiłują. Prawdziwie mi dziwno, iak Szlachcic Kurlandzki, który w tym czasie tyle wystawiał dowodów swoiey ambicyi, tak daleko się poniżył, iż WPana swoią uczył rozmową. Lecz to czyniąc, musiał zapewne swoje mieć zamiary, dla których zwyczajnie ci Panowie swoią nas uczyć poufałością pragną; i dla tego takie z WPana subtelnie wyłudził, lub ci podsunął kwestye, o których wcale myśleć, a tymi mniéy rozmawiać mogłeś. Widzę, iż posiadasz łagodny charakter wszystkich Współ-Obywatelów naszych, i żeś szczególnie przez delikatność nie tak mocno i odważnie zbiał iego zarzuty, iakęś wprawdzie był obowiązany; bo inaczey nie tak łatwo by znalazł był drogę, zostać Rycerzem, WPana i Współ-Obywatelów naszych pokonywającym; owszem byłbyś zeszczętem pokruszył oręż iego, którego powierzchownym blaskiem, samych tylko niedołężnych straszyl; a iego samego był-

A

był-

byłbyś zsadził z tego rumaka, na którym żadnego rozsądne-
go nie okazawszy męstwa, same tylko teatralne wystawił
dziwy.

Masz WPan iasny dowód, iakie w swoiey z WPanem
rozmowie miał zamiary; oto szukał tylko wyfudzić niektó-
re słówka, aby z tego, co przez WPana było, albo nie było
powiedziane, ułożył francuzką rozmowę, i w niey w usta ci
takie nakładł rzeczy, które iego sposobowi myślenia dogadzały.
Władomo mi, iż WPan Francuzkiego ięzyka nie umiesz; za-
czóż więc ten Jegomość niemiecką WPana rozmowę na fran-
cuzką przeistoczył? zapewne w tey zamianie ięzyka użył
owego prawa przemocy, przez którą Szlachcic Kurlandzki
Obywatela Mieyskiego, a nawet iego słowa i swobody pod
obuchem trzymać pragnie; tak iest: dyskurs WPana przeci-
stoczył, ukrócił, i w nędzney okazał postaci; zgoła kocha-
ny Ziomku! grasz w tey drukowaney rozmowie tak pocie-
szną rolę, któraby do śmiechu pobudzić mogła, gdybym nie
widział, iż WPana rozprawiacz nymocniey się silił, raczey
złośliwy okazać dowcip, niżeli pójść drogą prawdy. —
Rzecz z siebie iasna, że w ogłoszeniu tey rozmowy przez
druk, chciał zadać cios prózbowi Stanu Mieyskiego w Kur-
landyi, bo zacóż onę na widok Publiczności wystawił, w
tey właśnie porze, kiedy Prześwietna Deputacya nasze uci-
ski ma rozpoznawać? Lecz szczęście dla nas, iż Deputa-
cya, i światły Seym, idąc drogą prawdy i sprawiedliwości,
przez fragmenta w wątpliwość wprowadzić się nie da; szczę-
ście mówię, dla nas, że Prawodawcy nasi, dawszy przy-
kład

kład ludzkości Stanowi Mieyskiemu w Polsce, nie dadzą się omamić ułomkami pism, przewrotną deklamacją i szyderstwem tam, gdzie idzie o przywócenie Nam Praw iasnych i nayuroczyściey zawarowanych.

Nicby mnie nie wstrzymało od słusznego gniewu na W Pana, iż w rzeczy tak dowodney i iasney, wcale nieśmiały czyniłeś obronę; gdybym niewiedział, iż sam Autor tey rozmowy tak skromną W Pana postać zmyślił. — Kiedy zaraz na wstępie rozmowy tak wspaniałym cię witał tonem: *≡ iż ci niechce żadnych więcey czynić zarzutów względem naszey refutacyi, bo zdawało mu się widzieć, iż się sam za nie rumienisz, i że się wszyscy usilnie staramy, one przed światem zagubić ≡* na ten czas, z naysilnieyszym uczuciem praw swoich, należało W Panu w błędliwe jego spojrzeć oczy, i odpowiedzieć: Wielmożny Mości Panie. . . . » Przypatrz mi się, ieżeli czyste masz oko; ia się nie rumienię, i pisma » *Refutacyi* ani się wstydzę, ani też wstydzic się mam przy- » czyny; owszem powiadam W Panu, iż za nim cò do lite- » ry obstaię, i chociaż codzien między Posłów i miłośni- » ków ludu większa coraz liczba exemplarów się rozchodzi, » nigdy iednak niesłyszałem, aby w nim ten burzliwy ton » się znaydował, który w pierwszey W Panów Nocie, i we » wszystkich następnych przeciwko Stanowi Mieyskiemu tu » rozrzucanych pismach ciągle panuie, i za które W Pan » prawdziwie rumienic się powinienes. » ≡

Daley,

Daley, gdy mowę swoją zwrócił do naszej Obrony, i onę naganiać zaczął; należało W Panu przecież się zapytać o powody, z których onę nagania. Czegoż my w naszej żądamy proźbie? czyliż szukamy pomyślności naszej w odwiecznych równości zasadach? czyli proźby nasze na samym tylko prawie natury i człowieka się wspierają? Nie — domagamy się tylko przywrotu Praw zasadniczych Kurlandyi, a szczególniey Stanu Mieyskiego, Praw iasnych i nayuroczyścicy zawarowanych, wolności i swobód przemocą Szlachty nam odjętych, i dobrej ich exekucyi; bynajmniey zaś nie szukamy zatracenia właściwych zaszczytów iednego lub drugiego Stanu. Jak chytro W Pana Przeciwnik iego w tey mierze odpowiedź wystawił! Znayduie on roskosz w swoich uwagach, kiedy się sili świat przekonywać, iakoby Obywatele Miast Kurlandyi, tym samym tchnęli duchem, co pospółstwo w Paryżu, które swe zdobyte prawa Człowieka natury, i równości, palem latarniowym i prześladowaniem Szlachty szanować przymusiło. Wszakże wie doskonale, iż Stan Mieyski Kurlandyi daleki od mordu i rozlewu krwi, w oczach i bez improbacyi panującego Xiążęcia w taki sposób swój Akt związkowy zawarł, iż ztąd ani buntu, ani spisku, ani rewolucyi, ani też najmnieyszego poruszenia nikt niedoświadczył. Niezgodności zaś, którą pewna liczba Szlachty, w umysły niektórych Rzemieślników, przez intrygi, sama wpoiła, nie zecheą przynajmniey ci Jchmoście nam wszystkim przypisać? Skromne postęпки Miast Kurlandzkich dowodzą aż nadto, że nigdy im nawet w myśli nie powstało iść za torem terażnieyszey nowej Filozoz-

lozofii, lecz szukając wydobycia się z uciemżenia, i postawić się w rzędzie Miast Wolnych, nie targają się bynajmniej na zaszczyty, i przywileje Stanu Szlacheckiego, któremu zawsze winne uszanowanie i pierwszeństwo oddać. Stan Mieyski w Kurlandyi, idąc za należytych porządkiem, uciążliwości swoje, wprzód na Konwokacyach Powiatowych do deliberacyi rozesłane, na Zieździe Mitawskim Roku 1790. podał, i mając skargę na Szlachtę, pierwey do niej samey się udał, prosząc o zniesienie zrzędzonych sobie uciążliwości, bo żywo pragnął domową wszystko zakończyć ugodą. Lecz iakąż odebrał odpowiedź? Żadney, — iak same tylko przykre zarzuty rebelli, wzniesienia buntu, i niewdzięczności. Noty, które Deputowani na ów Zjazd do Kancellaryi Xiążęcey podali, będą wieczystą dla potomności pamiątką, iak despotyczny sposób w Kurlandyi Roku 1790. na końcu tego oświeconego wieku, Szlachta Obywatelów Miast i ich naysprawiedliwsze zażalenie przyięła, iak ich prześladowała, i iak zamiast wyświadczenia im ludzkości i sprawiedliwości, pogroźkami zelżywie ich odepchnęła.

Gdy więc Stan Mieyski w Kurlandyi pożądaney dobrowolney ugody od Szlachty dostąpić niemógł; przedsięwziął nayprostszą do odzyskania Praw swoich drogę, lecz zawsze bez buntu, i bez rozruchu. Wysłał swoich Deputowanych do Naywyższej Zwierzchności, która przekonawszy się o zasadniczych Prawach tego wolnego Stanu prowincjonalnego, związek jego za legalny, zaś Pełnomocników jego iako Deputowanych Miast i Stanu Mieyskiego, za ścisłą wprzód re-
wizyą

wizyą przez P. Ministerium odbyłą, przyjęła. W tym więc charakterze Deputowani Mieyscy publiczną i solanną pozyskawszy audyencyą; zażalenia tegoż Stanu pod rozpoznanie Deputacyi do interessów Kurlandzkich wyznaczoney odesłane zostały.

Gdzież więc w tych gradacyach, któremi Stan Mieyski za odzyskaniem Praw swoich chodził, choć najmniejsze *przestępstwo porządku, gdzież zarzucaną zuchwałość, gdzież mniemane wzruszenie spokojności* znaleźć można? Gdzież jest w nich choć daleki pozor: = *szaleństwa teraźniejszego czasu i zawrotu głowy, lub koalicyi i laternizacyi, lub owego śmieszniejszego planu przywrócenia pierwiastkowej równości praw?* Lecz to wszystko Jmć Pan Szlachcic Kurlandzki tak dowcipnie za tyłu innemi powtarza, iż znać nie był iuż w stanie większych wymyślić szyderstw. W istocie samey, Stan Mieyski w Kurlandyi, chociaż z niego Stan Szlachecki czerpa naukę i radę, nigdy iednak swoim Uczniom tak bezrozumney nie zadał potwarzy, iaką śmiały WPana rozprawiacz rzucić na nas usiłował. Daruy mu iednak tę płochość. Nie jest ona wprawdzie naylepszą, lecz też nie naypierwszą, szak iuż tyle razy była powtarzana. Już te zarzuty przez cały niemal rok we wszystkich kompaniach i pismach kontrolersyinych bezustannie ogłaszane były, i zapewne ieszcze powtarzane będą; niechże się więc ich Autorowie nacieszą niemi do sytości. Słyszałem, że gdy tym Jchmościom ten despotyczny ton, i czerniące zarzuty naganiano, odpowiedzieli, iż honor ich na tym zawisł.

W taki

W taki to sposób należało WPanu swojemu przeciwnikowi odpowiadać, a zapewne byłby stracił odwagę, wytoczyć przeciwko WPanu drugą tak mocno onego delectującą materiją o Zydach, którzy cały nasz kraj plondrują, i nasz kredyt niszczą. Nie wiem, co za ieden WPana Szlachcic, lecz wielkie widzę podobieństwo, iż to ieden z tych, którzy z pogardą Praw Miast Kurlandzkich, naokoło w przyległych swoich dobrach Zydów z Magazynami różnych towarów osiódzają, aby taniej swoje sprzedawali towary, niż Kupiec w Miście, który oprócz niszczących przypadków, i zawodu złych dłużników, opłacać musi cło, transporta i Mieyskie podatki. Jeżeli ten Jmć jest ieden z Zydowskich protektorów, tedy WPana zarzuty i odpowiedzi wszelako żadnego niebyłyby skutku przyniosły: bo nadto znasz dobrze, iż miłość ogólnego dobra, iak jest dobroczynną, oświecającą i nieparcyalną, tak osobisty interes na wszystko ślepym i zaciętym bywa. Przynamniej należało WPanu swemu przeciwnikowi przypomnieć, iż tolerancya przez niego wysławiona, tyleby tylko onemu do smaku przypadła, ileby się z osobistym jego zgadzała zyskiem, i że czasem sam sobie kontradykuje; bo na iedney karcie, prawa fundamentalne Kurlandyi gorliwie bronić zaczął, a na drugiej stronie przez rozszerzoną apologią nad Zydami one obala, i jeszcze WPana tak wystawia śmiesznym, że wymierzonego zamachu jego dopuszczać niechcesz. Od dawnego już czasu Prawa Nasze od wszystkich podobnych Jmciów gwałt cierpiały; bo za zwyczaj te tylko Prawa chcą mieć ważnemi, które im są użyteczne, innych zaś żadnych szanow

wać nie lubią. Ten polityczny egoizm tak wygórował u większej liczby Szlachty Kurlandzkiej, iż dawniej i teraz nie przełamana był tamą do wszelkiego polepszenia ogólnego losu Ojczyzny; stał się nawet coraz niebezpieczniejszym, bo fałszywie go upoważnili zbawiennym patryotyzmu imieniem.

Widzisz kochany Ziomku! Na takie uwagi należało WPanowi naprowadzić swego dowcipnego Szlachcica, a zapewne śmiech, jeżeli naturalnym nie jest u niego nałogiem, byłby go odstaąpił; luboć w nim widać, iż chęć sztydzenia niemnieyszą jego jest chorobą, iak egoizm; to zaś oboje trudne jest do uleczenia, bo pierwsze miłość własna podsyca, a drugie osobisty interes umacnia.

Czemuż kochany Ziomku niewyśmiałeś swego przeciwnika, kiedy ci metafizyczne prawidła w tak śmiesznych wystawił pochwałach, które podług niego mają być tylko (*) *trucizną porządku i towarzyskich związków, i które tylko służą na to, aby Świat waryacją zarażały.* Tu miałeś pole, kochany przyjacielu, żartować z Francuzów, iż swego Montesquiego i Helwecyusza, którzy metafizyczne światło po całym pół okręgu Świata roznieśli, do Sądu nie zapozwali, i onym publiczney przed Kościołem nie nakazali pokuty! Tu mógłeś się naśmiać z Anglików, iż swego Bako-
na, Loka i Newtona z wszystkimi ich metafizycznymi ma-

. rze-

(*) *Fragmens sur la Courlande Nro: II. pag. 2.*

zseniami, które tylko bunt wzniecają, nie skazali do Tyburnu! Tu żartować mogłeś z Niemców, iż swego Pufendorfa, Püttera i Wolfa z towarzystwa swego nie wyklęli, którzy zasady prawa szczególnego i Narodów, podług ścisłych reguł metafizyki nauczali! Tu należało W Panu lękać się patriotyzmu Rzplitey Polskiej, i filozofii zgromadzonych Prawodawców, którzy za pomocą czystey polityczney metafizyki nową ugruntowali Konstytucyą!

Tegoż W Pan nieuczynił, albo też przeciwnik Jego nadto wielki miłośnik swoich przesądów, i politycznego fanatyzmu, śmiech W Pana przed publicznością zataił.

Lecz oto puściwszy mu pługiem ięgo dysertacyą o filozofii, zaraz więcey nabiera śmiałości, i napastuje historycy, z którey również niedorzeczne przytacza ułamki; a namieniwszy przez żart *Jus positivum* Stanu Mieyskiego w Kurlandyi, maca W Pana po pulsach, czyli też cokolwiek masz wiadomości Dzieciów Oyczystych. Tu obszernie znajduje dla siebie pole, i trudno zgadnąć, z kąd tak stare wydożył dokumenta, któremi autentyczną i wszystkim znaną Historycy Narodu naszego poprawia, rozszerza, lub ukraca. Chce on okazać swemi dowodami: iż w Kurlandyi żadnego nie ma Stanu Mieyskiego, że forma rządu w naszey Oyczyźnie jest szczególnie Szlachecka, Woyskowa i Duchowna że przy paktach *Subjectionis*, Miasta Kurlandzkie żadnego nie miały uczestnictwa, że przy zawarciu tych paktów szczególnie Miasta za Rzeką Duna leżące do umów wchodziły, że na reszcie iednako-

kowy był stan wtedy Miast Infant i w nich leżący Kurlandyi, co Miast w sąsiadującej Polsce.

Tu najzręczniejszą miałeś WPan okazyż żądania dowodów od swego uczonego Szlachcica, albo przynajmniej należało go napominać, aby w przytaczaniu, onych niekłałczył i nie nakręcał. Tu należało mu powiedzieć. » Wielmożny Mości Panie, WPan się mylisz, twierdząc, że w Kurlandyi Stanu Mieyskiego nie ma. Mogęz się zapytać: » Któż pośredniczy między WPanami a ich Chłopami? Czyż nie Stan Mieyski? Tę kwestyę przeciez musiałby był przyznać. Daley wypadalo się onego zapytać. » Jakże sobie mam tłumaczyć w Paktach Subjectionis następujące wyrazy? Skoro w nich jest mowa de Nobilitate, Civitatibus Statibus & Ordinibus universis &c. Z tegoż się zdają dać te Status & Ordines universi? Nieznajdując WPan nic w tey mierze objaśniającego w swoich dowodach? » Chcęj mnie objaśnić.

» Wielmożny Mości Panie! cóż WPan daley powiesz » na Dyplomata Inwestytury Xięcia Gottarda roku 1579. i » następnych Xiążąt jego familii, tudzież Xięcia Ernesta » Jana roku 1719. i Xięcia Jmci. teraz panującego? Sąż one » prawdziwe? albo czy niemasz na dorędziu takich dowo- » dów, któreby te Dyplomata obalały? Bo oto: w nich » pisze de Nobilitate, Civitatibus, Statibus atque Ordinibus » omnibus. Któż to przecie jest, co zaraz po Szlachcie » wszędy jest wymieniony? Jeżeli WPana Dokumenta co » inne,

» innego nie pokazują, to zapewne tym nie kto inny będzie, tylko Stan Mieyski, z różnych Klass złożony.

Potrzenie należało W Panu się pytać. » Czytałeś W Pan
 » Respons Królewski w roku 1649. wydany, i na końcu
 » naszych grawaminów umieszczony? Zapewne nie... bo to
 » zupełnie jest przeciwne W Pana Formie Rządu a co wię-
 » cey i dowodom. Znajdziesz W Pan tam kilkakrotnie ten
 » wyraz: *Universus Ordo Civicus*, i przekonasz się razem,
 » iak Król dobroczynny, uprzęmie i łaskawie do tego Sta-
 » nu Mieyskiego mówi, zamiast co W Pan z żółcią, arobi-
 » cyą i intolerancyą przeciwko niemu się rozwodzisz. W
 » tym samym Responsie Król oświadcza Plenipotentom Sta-
 » nu Mieyskiego swoją dobrotliwą łaskę, zamiast co Dele-
 » gowany i Deputowani Stanu Szlacheckiego Kurlandyi z
 » Plenipotentami tegoż samego Stanu Mieyskiego przy ie-
 » dnym Stole siedzieć niechcieli, chociaż trzech Ministrów
 » i sześć Osób starzey Szlachty Polskiej, zawstydzając tak
 » źle użytą dumę, razem z nimi siedziało.

Nareszcie: pytać się iego należało. » Czy wiesz
 » W Pan, że nietylko dawniey, lecz i za świezey pamięci
 » w Kurlandyi Stan Mieyski uznawano, i że Szlachta iego
 » eksystencyi nigdy zatracić nie mogła? Przypomniy W Pan
 » sobie wyrazy Konstytucyi 1774. 1775. *Omnia equidem,*
 » *quae hucusque in prajudicium Civitatum, Statusque Civici*
 » *acta St in desuetudinem detrusa sunt, irrita esse jobemus.*

Otoż podług tych odpowiedzi byłbyś WPan swego lekkomyślnego przeciwnika z dowodów i historyi przekonał, że *w Kurlandyi Stan Mieyski w każdym znaczeniu słów istotnie się znajduje.*

Niemnieyszą byłbyś miał łatwość, oświecenia go w drugim błędzie. Do czegoż on zmierza swoją klasyfikacją, iż Stan Rzemieślników *prawdziwym jest tylko Stanem Mieyskim w Kurlandyi*, i że Kupcy, Artyści, Officyaliści iakiegokolwiek rodzaju, i cała klasa uczonych do tegoż Stanu nienależą? Fantazyja ta jest osobliwsza, i Autor znajdując w niey swoje upodobanie, wszędzie onę powtarza. Cóż więc są za iedni u nas Officyaliści, Literaci i Artyści? Pochodzą oni niemyślnie z Miast i Mieszczan, i chociaż Prawa Mieyskiego nieprzyjęli, to jest chociaż nie przysięgli municypalności i powinnościom Mieszczan niepodlegają, są iednak Obywatelami Kraiu, którzy Panującemu przysięgli. Umiejętność i ich talenta są wolne, któremi wielkie dla Kraiu wysługi czynią, i dla tego też w żadnym Narodzie do przyjmowania Praw i obowiązków Mieszczan nie są pociągani. Jakież więc ta Obywatelów Klasa w Kraiu Prawa posiada? Nie inne, iak tylko Mieyskie, a zatym do ogólnego też Stanu Mieyskiego należą. Za każdym ściśnieniem tych swobód, wspólną ponieśli krzywdę, bo związek krwi i ogólna szczęśliwość z drugimi ich łączy, bo mają potomków, którzy wszyscy w stanie Doktoralnym mieścić się niemogąc, szukać muszą wyżywienia w Mieyskich trudach. Jeżeli nie płacą tyle podatków, ile inni Mieszczanie,

nie; mówić wszelako nie można, iż od wszystkich są wolnemi. Opłacaią się z swoich domów, czynią składowki w nadzwyczajnych potrzebach Miasta lub Ojczyzny, naprzykład: w czasie wojny, przechodu Wojsk, i t. d. przykłada się do expensy na ochędstwo w Miastach; zamiast ponoszenia kwaterunku żołnierzy, płacą podatek, rekognicyjnym zwany, nareszcie płacą determinowaną Summę więcej od innych Mieszczan za drzewo, które dla Mieszczan dostarczane bywa. A lubo ta Klasa Stanu Mieyskiego ma uprzywilejowane dla siebie forum, wszelako zapożyczana w sprawach tak dobrze podległa jest Magistratom, jak Kupiec lub Rzemieślnik. Zważywszy zaś gruntownie to uprzywilejowane forum; jest one bardziej przywilejem dla Szlachty, niż dla Literatów, bo iey służy moc ich sądenia; ci zaś przez maieowaną exempcyą podlegają Sędziom z Stanu Szlacheckiego, który podług codziennego doświadczenia bynajmniej onym nie jest życzliwy, i radby ich tylko dostać w swoje szpony.

Mówi dalej WPana Szlachcic, iż namienniona Klasa Obywatelów więcej iak 300. *zyskowanych* w Kurlandyi posiada funkcyi, to jest: że przy tych funkcyach wielkie zyskiwać można fortuny. Jakież błąd, i iaka chytróść! Niechże przynajmniej te 300. funkcyi wyszczególni! Niechże się tych Offycyalistów kaźdey Klasy zapyta, wiele na rok zyskują? Czyli ich pensye ledwie tyle wystarczają, aby przynajmniej życie przyzwoite prowadzić mogli? Cokolwiek ta Klasa Obywatelów posiada, to pracą i talentami jest nabyte.

byte. Śmiech mnie bierze, kiedy W Pana Szlachcic i iemu podobni, przy każdej okoliczności tak; zazdrosnym okiem naszych Współ-Obywatelów pozerają, i jeszcze wcale o niewdzięczności chcą rozprawiać. Może ci Jmcie żądają, aby im swoje talenta, pomoc, umiejętność i zdrowie darmo ofiarowali, co na iedno wypada, iak gdyby Delegowanym od Szlachty w Warszawie, ktoś zarzut niewdzięczności chciał czynić, iedynie za to, że za swóy czas i staranie od Szlachty zapłatę biorą.

W tym miejscu, kochany Ziomku, miścis także okazać przytoczenia swego konceptu, iakiegoby twóy przeciwnik w podobnym zdarzeniu nie był opuścił. Powinieneś się go był zapytać: Czyli Stan Miayski, z którego, podług Formy Rządu §. 1. dwóch Doktorów Prawa, teraz za Konsyliarzów Regentyi wybranych być może, z sentych tylko Rzemieślników składać się powinien, którzy podług niego iedynie prawdziwy Stan Miayski w Kurlandyi reprezentować mają?

Kiedy W Panu starał się dowodzić, że Forma Rządu narzecz Oyczyzny iast szczególnie *Szlachecka, Woyskowa i Duchowna*, serdecznie ci śmiać się należało. Rząd Szlachecki?.. Cóżto znaczy? Jest to władza Rządowa, która iedynie z Szlachty się składa, i która, bez wszelkiego wpływu iakieykolwiek inney Osoby, nad Kraiem i iego mieszkańcał panuje. Znajduiesz się taki Rząd w Kurlandyi? Wcale nie! Ma Kurlandya *Xiążęcia*, bez którego wpływu rządzoną być nie może. Ten Xiążę, z całym Kraiem iest iennikiem Rzplitey Polskiej swoiey najwyższey Pani, bez

któ-

które ani on, ani Szlachta w systemacie początkowym nie odmieniać nie mogą, i w których fundamentalnych Prawach Rzeczpospolita, tylko objaśnienia czynić ma władzę. Lecz ten Xiążę, i ta najwyższa Władza, niecznośnie WPana przeciwnika w oczy kole. Ni Xiążę, ni Rzeczpospolita nic czynić nie mają, czego Szlachta nie chce, czyli, co im zysku nie pomnaża! Taka fantazyja jasno okazuje, iż radby Xięstwo Kurlandyi w Aristokracją przemienił, lecz bynajmniej nie dowodzi, iżby Kurlandya taką rządową formę już posiadała. Że zaś WPana Rozmowcą szczerze o uformowaniu takiego rządu zamysła, to śmiało i zadumiewające jego pokazują wnioski. Jak ważna ukryta w tym jest konsekwencya, aby Miasta z ich prozbami do Zjazdu Mitawskiego odesłane były, każdy łatwo dociec potrafi. Żądza najwyższej Władzy w Kurlandyi, oddzielnie od Zwierzchności Rzeczypospolitey, dawno zasmakowała Szlachcie Kurlandzkiej, (*) do

C

kto-

(*) W Kurlandyi inny jest Szlachcie in individuo wzięty, a inny, gdy się na Zieździe Mitawskim okazuje. Szlachcie Kurlandzki in individuo wzięty, w znacności, zaszczytach, i wolnościach swoich, nie ustępuje żadney inney Szlachcie w Kraiach Europejskich, a prócz tego ma szczególny dla siebie przywilej, że szeląga do Skarbu publicznego podatku nie płaci, ani dla Rżplitey, ani dla Xięstwa Kurlandzkiego, gdzie nawet Skarbu publicznego nie ma: lecz Szlachta Kurlandzka uważana na Zieździe Publicznym Mitawskim, nie dosięga bynajmniej ani władzy, ani zaszczytów Szlachty w innych Kraiach udzielnych do rządu wpływającej. W Państwach Samowładnych, Szlachcie urzędniacy podwyższa nieiako swoją znacność, itaie się bowiem albo Prawodawcą, albo Władzę wykonawczą dzielącym; w Kurlandyi zaś Szlachcie, gdy na Ziaź publiczny deputowanym zostaje, zdaje się, iż traci z swoiey znacności. Ta różnica pochodzi stąd, iż Xięstwo Kurlandzkie nie ma żadnego pełnowładztwa, hoł-

którey gdyby prozby Miast odesłane zostały, Władza i naywyższa Zwierzchność skrzywdzoneby były, a chciwość udzielnego rządu w Szlachcie, nowe znalazłaby fundamenta. Kto zna Konstytucyą feudalną Xięstwa Kurlandyi i iego zupełną podległość Rzeczypospolitey, iasno przekonać się musi, że Zjazd Mitawski żadney nie ma mocy decydować o krzywdach i Prawach Stanu Mieyskiego, bo to do udzielnosci Rzeczypospolitey należy, która opiekę nad całym Xięstwem Kurlandzkim, nad każdym iego w szczególności Obywatelem, i nad całością Praw każdego Stanu sprawuje. Chcieć odesłać Miasta na Zjazd Mitawski, iest to iedno, co chcieć mu nadać władzę prawodawczą, albo pośredniczą między Rzeczpospolitą, którey nigdy nie miał, i mieć nie może, i która z duchem feudalney podległości nie iest zgodną. Prócz te-
go:

dnie Królowi i Rzplitey Polskiej, i z natury feudalney władze iego w bardzo szczupłym zamykają się ograniczeniu. Xiąże Kurlandzki, chociaż w rękę trzyma Rząd Xięstwa, nic iednak ważnego ani przez się, ani przez Końsyliarzów swoich naywyższych działać nie może bez zezwolenia i potwierdzenia Zwierzchney władzy Króla i Rzeczypospolitey; cóż dopiero mówić o Zieździe Mitawskim, który zowu bez wpływu i zezwolenia Xięcia stać się niczym. Z teyże hołdownictwa natury wypływa, że w Kurlandyi władzy Prawodawczey in sensu stricto nie masz, i byź się nie może, bo gdy się mówi o Prawodawstwie, zaraz widzę nieoddzielnie do tey Władzy przywiązaną niepodległość nikomu owego Narodu, który sobie sam Prawa stanowić iest mocen. Za Prawodawstwem idą inne czyny pełnowładztwa, iako to: wypowiedzenie wojny, zawieranie pokoju, moc odmienienia Formy Rządu i t. d. Tego wszystkiego zapewne Zjazd Mitawski sobie nie przywłaszcza, bo koniec iego zgromadzenia nie iest inny, tylko dopomnieć się o sprostowanie krzywd, iezeli takie przez rząd Kurlandzki Prawom i Przywilejom Szlachty uczynione były; i to ieszcze sam sobie sprawiedliwości czynić nie może, lecz

go: wszakże Miasta, w nadziei dostąpienia domowej zgody, Dezyderya swoje do deliberacyi na Zjazd Mitawski już podały, gdzie zamiast rezolucyi, z pogardą i urąganiem zostały odrzucone; pocóż więc powtórnie ich tam odsyłać, gdzie Miasta żadney pomysłności nadziei mieć nie mogą.

Żeby zaś Kurlandya miała ieszcze mieć rząd Wojskowy i Duchowny; to W Pana Przeciwnik tylko na żart powiedział. Wszelako należało W Panu się pytać: gdzieby nasze Wojsko kantonowało? i gdzieby nasz Papież swoją miał rezydencyą? Żołnierze, których Xiąże utrzymuje, są do służby Rzeczypospolitey w czasie potrzeby przeznaczeni, i nie mają żadnego z Szlachtą związku; pierwszy zaś Duchowny w naszym Kraju, ma szczególnie dozór nad innemi Duchownymi, i

C₂

jest

ieżeli Xiąże czynić tego wzbrania się, Zjazd musi iść drogą zażalenia do Kroja JMei. Z tych prawd wypada iasna konsekwencya, że cokolwiek w Kurlandyi nie jest z Stanu Rycerskiego, lub co nie należy do iego possessyi, to wszystko jest *extra potestatem* Zjazdu Mitawskiego. Jakimże więc sposobem Miasta wolne Kurlandzkie, ta celna część Obywatelów Stanu Prowincjonalny formujących, mogą podlegać wyrokom Zjazdu Mitawskiego? Mówi Autor rozmowy, na którą się tu odpowiada, że Sejm koniecznie jest obowiązany odesłać Miasta do Rządu Kurlandzkiego. Pod imieniem rządu (Gouvernement) rozumie Zjazd Mitawski, lecz iak ten Zjazd daleki jest od Rządu, jużśmy widzieli. Nie można uczynić żadnego porównania między Zjazdem Mitawskim, a Seymem udzielnym Rzeczypospolitey, a wszelako Sejm nie jest rządem, ale rząd stanowiącym. Tak to Autor nasz wszystko przekręca, żeby umysły odurzyc; lecz przestrzegam, że żądanie iego aby Miasta odesłać do Zjazdu Mitawskiego, jest to samofówka na naywyższą Rzplitey nad Kurlandzą Władzę, którą z nikim nad Miastami, dla tysięcynych na dal konsekwencyi, dzielić nie należy.

jest członkiem Konsystorza, gdzie wraz z innymi Assesora-
mi sprawy Mażeńskie rozsądza.

Może WPana Szlachcie chciał tylko powiedzieć, że za czasów Zakonu rząd w Kurlandyi był Szlachecki, Woyskowy i Duchowny. Jeżeli myśl tego taka była; należało mu ten panegiryk formy rządu Kurlandzkiego inaczej wystawić, i powiedzieć: że kiedyś była *Duchowna i Woyskowa*; ponieważ cały rząd Kraiu był w ręku Biskupow, i Zakonu, z Duchownych i Woyskowych osob złożonego. Prawda że Biskupi w Kurlandyi na początku wiele znaczyli; i ci to są, którzy następnie między innymi i Szlachtą z Niemiec do pomocy wezwani, aby częścią dla przysługi Panu Bogu, częścią za gotowy żołąd i dobra w lenność im dane, właściwych tego Kraiu Mieszkańców do Wiary Ś. nawrócili. Dalej powinneś WPan swemu Rozpowiadaczowi być przypomnieć, aby się do czasów byłego Zakonu nie odwoływał, jeżeli w swoich zdaniach, oczywiście nie chce podlegać kontradycyi. Większa część terażniejszej Szlachty Kurlandzkiej nie lubi służyć o swoim stanie za czasów Zakonnych, bo nawet we wszystkich pismach kontrowersyjnych w Warszawie wydanych, onego się wypiera.

Owczasowa tak nazwana *pospolita Szlachta* zupełnie Zakonowi była podległa, od którego dobra w nadgodę czynionych i jeszcze czynić mianych usług lennością nabyła; teraz zaś potomkowie tej Szlachty, (boć procedencyi swojej od owych Rycerzów, *jako w bezżenności żyjących*, wypróbować nie

potrafią,) chcą cały rząd, prawodawstwo, i sądownictwo w Kurlandyi sobie udzielnie przywłaszczyć.

Jeżeli więc istotnym było zamiarem W Pana Przeciwnika, naprowadzać cię na owe czasy Zakonne, i na tamte systema rządowe w Kurlandyi; tedy należało go tylko prosić, aby się dobrze zastanowił nad deklaracją, którą Stan Rycerski, to iest: Preceptorowie, Kommendatorowie, i Członki Zakonu Teutońskiego, (których od pospolitey Szlachty czyli Wazalów tegoż Zakonu zupełnie rozróżnić należy) w Roku 1561. swemu Mistrzowi Gotardowi Kettlerowi, z okazji Noty Xięcia Radziwiłła podał. Skoro Stan Rycerski tak pokornym tonem w tej deklaracyi do swego Mistrza mówi, w iakieyże dopiero postaci Szlachta Ziemiańska mówić do niego musiała? o której nawet zdanie w takich okolicznościach nigdy się nie pytano. I tak: w tej Deklaracyi *Przełożeni namięnioney Szlachty Ziemiańskiej* mówią:

» Co się tycze Noty Xięcia Radziwiłła, względem
 » której żąda naszey rady, myśli, i zezwolenia: ro-
 » zumiemy, iż tego wszystkiego wcale nie potrzeba.
 » Jesteśmy z Waszą Xiążęcą Mością, iako naszym Zwierz-
 » chnikiem, iak nayscisley złączeni i Jego poddani. Nie
 » należy to do nas, bydy przeciwnemi Waszey Xięcey Mości
 » Panu Naszemu Miłosciwemu, w iakieykolwiek materyi, którą
 » skutecznie myślisz, nie możemy przeszkadzać temu,
 » a zatym zgadzamy się na to zupełnie. i t. d.

Jakże

Jakże teraz pogodzić ten ton, z wyniosłością tyłu potomków pospolitej owiej Szlachty, którą Zakon Teutoński tę deklaracją czyniący lennościami udarował?

Otóż, Kochany Ziomku! tym sposobem byłbyś swego Przeciwnika o zupełną przekonał kontradykcyą, i razem okazał, iż Stan Miejski naówczas o jeden stopień był wyższy w rządzie Kurlandzkim, niż jego przodkowie. Że zaś ten wyższy stopień jest niewątpliwy, wnet się pokaże.

Mówi W Pana Przeciwnik przytaczając *swoje stare dokumenta*: iż Miasta Inflantskie (w czym rozumi i Kurlandya) przy *Paktach Subjectionis* żadnego nie miały uczestnictwa. To zapewne na śmiech tylko wydrukował. Cokolwiek bądź: Historia i jasne dowody niemylną nam iednak okazują prawdę: iż *Miasta Inflantskie do tych Paktów wpływały*. Że zaś w nich Miasta Kurlandzkie z nazwisk nie są wyrażone, to dla tego: iż pod ogólnym imieniem Miast Inflantskich załączone zostały; bo dopiero po tych Paktach, Kurlandya oddzielny Kray formować zaczęła; Prócz tego jednak, i o Miastach Kurlandzkich, pod imieniem Miast za Dźwiną leżących, istotna znajduje się wzmianka. W autentycznej relacji o tym akcie *Subjectionis* następujące znajdują się słowa: = *Nayprzód przysięgło Królowi Polskiemu Rycerstwo Zakonne, potem Miasta Wenden, Wollmar i Pernawa, a daley też Miasta za Dźwiną leżące &c.*

Lecz cóż czyni W Pana Przeciwnik, aby te Zadźwińska Miasta, które podług pozycyi Wollmaru i Pernawy, konie-

konieczn^{ie} Kurlandzkimi Miastami bydź musz^ą, od Aktu Pod-
dania się odsun^{ął}? Oto: słowa = *Miasta Zadźwinańskie* za-
mienia w *Inflanty Zadźwinańskie*, (le reste de la Livonie trans-
dunane) (*) i rozumie, że przez to rzeczone Miasta już od-
sun^{ął}; zapomina iednak tego dowodzić: czyli Inflanty kie-
dykolwiek na części przed i Zadźwinańskie podzielone były.
Biada Historji, kiedy lekkomyślⁿⁱ Dzieciów Szperacze onę
fałszując, ekukznią się nakształt niebezpiecznych graczo^w,
którzy przeciwność fortuny sztuk^ą nadgradzają! Zapewne i
W Pana przeciwnik, podług dowcipnego sposobu swego, ekuk-
zować się będzie: iż poprawił Historję, bo inaczej nie był-
by znalazł w swoim zdaniu poparcia. Pewną jest rzeczą,
iż Akt Subjectionis w Rydze był zawarty, a skoro w nim jest
wzmianka o Miastach za Dźwiną leżących; to naturalnie wy-
pada: iż to nie są inne, tylko Kurlandzkie, bo te również
jak całe Xięstwo Kurlandji i Semigalii, od Rygi iadąc,
za rzeką Dźwiną leżą. Nie należałoż się więc śmiać W Panu,
gdy iego przeciwnik Miasta Zadźwinańskie czyli Kurlandzkie
w swoim ułomku Historji opuszczając, zwyciężkim tonem
powiada: iż tam i słowa niema o Miastach Kurlandzkich! Że
zaś mój ułomek przytoczoney Historji jest rzetelny, i w
Ziegenhornie słowo w słowo tak stoi; (***) o tym zapewnia
własny W Pana Przeciwnik, bo z tego Autora swój skaleczo-
ny dowód również wypisał. Jakaż to iednak w nim sprze-
czność!

(*) *Fragmens Nro II. pag: 2. 3.*

(**) *Prawo Statystyczne Ziegenborna Annexum Nro 61.*

czność! Tu nazwał Ziegenhorna rzetelnym, zaś w Annedach jego, które zupełnie są za Miastami, nazywa go *przedaynym i przekupionym*.

Jeżeli więc niezbitą jest prawdą, że Miasta Kurlandzkie do Paktów Subjectionis wchodziły: tedy niemniej jest rzeczą pewną, że na ów czas, w rządzie Inflantskim, równie tyle znaczyły, co Szlachta Ziemiańska, czyli, iak sama się nazywa, *Szlachta pospolita*, poddani i Wazalowie Zakonu; krótko mówiąc: że te Miasta były *Stanem Prowincyałnym*, którego w publicznych sprawach o radę się zapytywano, który na Ziazdy był zwoływany, i który wspólnie z innemi Stanami istotnie obrady składał.

Kochany Ziomku! daruy mi, że tu nie mogę już dalej mego ci zataić nieukontentowania, żeś Adwersarzowi swemu, tak gruby i oczywisty błąd płażem puścić. Powiada: iż *Stan Miast Kurlandzkich zupełnie był podobny do Miast Polskich*. Prawdziwie: nie można już gorzezy wszystkie dzieje w baieczną postać zamieniać! W naszych Grawaminach przytoczyliśmy Dzieje Pruskie przez Hartknocha pisane; a W Pana Szlachcic, chce ci zarzucić, iakobyśmy cytowali dzieło tego Autora o Rzeczypospolitey Polskiej. Urządzenie i stan Miast Pruskich, będąc we wszystkim iednakowy, co Miast Inflantskich, był tak niepodobny do urzędzenia Miast Polskich, iak Niebo do ziemi. Prusy i Inflanty były Niemieckimi Prowincyami, które przez Zwierzchność Niemiecką podług Praw Niemieckich, nie zaś podług Praw i zwyczajów

iów Polskich rządzone były. Wszakże Miasta Inflantskie na wet wyraźnie sobie warowały, aby urządzenie ich na wzór Xięstwa Pruskiego, iakie tam w roku 1561. exystowało, nieodmiennie zachowane było; podług tego zaś urządzenia Miasta aktualny Stan składały. W czymże więc chciał je przyrównać do Miast Polskich? Ja albo nie mogę go rozumieć; albo też nadto dobrze rozumiem. Ponieważ Miasta Polskie nie miały dotąd polityczney exystencyi, przeto ten Jmć wynalazłszy podobieństwo na powietrzu, chce tym sposobem i Miasta Kurlandzkie z praw politycznych wyzuć. Taką aproxymacyą nienależało WPanu przypuszczać; i on sam wstydzić się iey był powinien. On sam? mówisz WPan. Tak jest... Albo zapomniałeś; iak otwartym nieprzyjacielem się pokazał wszelkiej aproxymacyi i analogii? Wszakże w pierwszej części swego fragmentu na końcu powiada: *Jl faut; en général, pour juger avec exactitude, des differens pouvoirs existans dans un pays, consulter les sources directes, & ne jamais porter un jugement par analogie, ou par approximation. La plus mauvaise manière de raisonner est celle, de citer la Constitution d'un pays, pour prouver des droits, qui n'ont aucun rapport legal dans un autre.* = Nie przyszył ci na myśl te słowa? Inaczej byłbyś go własnym jego zdaniem przekonał, że sam nayszkodliwszym *rexonu-* je sposobem, kiedy przywodząc urządzenie Miast Polskich, chce tym dowodzić, iż Miasta Kurlandzkie pewnych praw nie miały, chociaż te Miasta, co do swego urządzenia, nayszkodliwszego między sobą *legalnego* nie miały *stosunku*.

D

Nie-

Niepodobna, abyś WPań swemu przeciwnikowi powiedział, że Twoi Współ-Obywatele utrzymią, iż Kurlandya zdobyli i założyli. Lecz byli do tego powodem, i że Mieszczanie wspólnie Kurlandya zakładali i zdobywali, to prawda, i przytym obstaiemy.

Przy tey okazji otwiera WPańa rozpowiadacz swoją Historya Inflantską, i zaczyna opowiadać Romans o pierwszym założeniu naszey Oyczyzny. Lecz tu należało WPańu, iego powieść za każdym przerwać słowem; bo wszystkie są przekształcone, i nic w sobie nie zawierają, tylko fałszywe factum, zamianę słów i sofizmata. Przywodzi Krucyaty, a poczciwi Obywatele Miast Lubeku i Bremu, którzy nayspierwey w te strony zawitali, nie myśleli o nicy, bo szczególnie w zamiarze nabycia bursztynu, skór i miodu, brzegi Inflant nawiedzając, nie zaprzęтали sobie głowę nawróceniem Inflantskich Pogan. Mówi albowiem starożytna Historia Infant;

I. Iż około połowy 12tego wieku różni Kupcy z Lubeku i Bremu handel do Inflant rozpoczęli. Założyli tam nad Dzwinią Faktoryą, którą nazwali *Uxkul*. Naysperwszemi więc gośćmi w Inflantach byli Mieszczanie. (*)

II. W roku 1186. Mieszczanie ci przyprowadzili z sobą do Inflant Xiędza nazwiskiem Meinharda, który między

(*) Duellii Hist: Ord. Teuton: Part. III. p. 40 Kronika Infant przez Arndta 2. Część na karcie 5. Orig. Livonia 5. 6.

dzy niemi miał *curam animarum*. Przytym zatrudniał się nawróceniem Infantskich pogan. Ta czynność stała się wnet jego głównym zamiarem. W Uxkul wystawiono Kościół Chrześcijański, i wkrótce potem to miejsce nakształt portu urządzone zostało. Ten Duchowny zarządzając sumieniem swojej Kupieckicy Kolonii, wnet też potrafił uczynić się Panem iey woli. Infancykowie uwiedzeni zazdrością ku tym Cudzoziemcom, sprzeciwiali się dalszey ich osadzie. Xiądz został Woiownikiem a mieszkańcy Faktoryi Żołnierzami. Tu ieszcze i śladu nie ma o Szlachcie i Rycerzach; lecz W Pana przeciwnik swoją Historją zaraz od nich zaczyna. Kupcy uzbrojeni walczyli o całość swoich towarów, a Duchowny bronił ich siłą, swoją wiarę i swój Kościół. (*)

III. Xiądz Meinhard był Panem Kościoła, portu, i okoliczney ziemi. Papież dowiedziawszy się o tey nowej Chrześcijańskiej Kolonii między Poganami, zlecił Arcy-Biskupowi Bremeńskiemu, aby głowę teyże osady Xiędza Meinharda Biskupem Uxkulskim ustanowił. Nowy ten Biskup był pod zwierzchnością Arcy-Biskupa Bremeńskiego, i Klemens III. Papież to Biskupstwo Infantskie onemu potwierdził. Już tedy mocniejszy przedsiębrano środki do nawracania Pogan; leez prozelicy sądząc się bydź szczęśliwszemi w dzikim stanie

D 2

swo-

(*) Orig. Liv. § 2. 3. 4. 5.

swoim, nieustannie od wiary Chrześcijańskiej odstępowali, i nawet opowiadającym onę odpor czynili; a przeto Ociec S. rozumiał, iż do nawracania i oświecenia onych silniejszych trzeba użyć środków. Wszelako nie masz tu jeszcze żadnego śladu o Szlachcie i Rycerzach. Widziemy wprawdzie rząd Duchowny, lecz o Szlacheckim i litery nieczytamy; zas rzecz z siebie jasna, że Mieszczanie Lubeccy i Bremeńscy podług Praw i zwyczajów Oczyszczonych Miast swoich się sprawowali. (*)

- IV. Dopiero pod Albertem trzecim Biskupem Uxkulskim znajdziemy ślady, iż Szlachta w towarzystwie Mieszczan do Infant przybyła. Papież wzywał Chrześcian w Saxonii i Westfalii, aby dla pożytku Chrześcijańskiej Kolonii w Infantach ekspedycją przedsiębrali. Uczyniło to swój skutek, i Albert Biskup, miał to szczęście, co raz bardziey w tym Kraiu się ugruntować, nareszcie ku końcowi 12. wieku założył Rygę, dokąd też Stolicę swoją przeniósł.

Biskup chcąc Szlachtę uczynić przywiązaną do nowej Oyczyzny, nadawał iey lennością cząstki zdobytey ziemi; toż samo uczynił i dla innych walecznych wojowników, bez różnicy urodzenia, a zatym ci wojownicy również, iako i Szlachta między niemi będąca lennikami Biskupa zostali. Ci lennicy uprawiali nada-

ną

(*) Lindenbrog Script: Sept: Nro: 164.

ną sobie ziemię, a Kupcy prowadzili handel w swe-
 icy Faktoryi, i w swoim nowo założonym Mieście.
 Ze zaś Albert Biskup wszystkich nowych osiadaczów
 ziemią opatrywać niebył w stanie; chcąc ich jednak
 do obrony nowej Ojczyzny przez sławę i męstwo za-
 chęcić; założył *Zakon Rycerzów Chrystusa*, czyli *Mie-
 czowycb*. To się działo roku 1201. Lecz WPana ko-
 chany Przyjacielu Historyk, Szlachtę swoją do Inflant
 idącą już *temi Rycerzami* być mianuje, i twierdzi,
 że ona swoim Żołnierzóm żołąd płaciła, że Lubeczy-
 ków i Bremęńczyków za swoich używała bankierów,
 i co tam nie przytacza więcej... bez dowodów i
 Nowy ten Zakon w początkach swoich tak mało miał
 prerogatyw, że nawet zrazu swego osobnego niepo-
 siadał Mistrza, i Papiież mu przykazał wszelkie posfu-
 szeństwo dla swego Biskupa. Rzecz nadto iasna, że
 pierwsi Rycerze Mieczowi, którzy się męstwem i zda-
 tnością wsławili, byli Synami znaczniejszych Familii
 Mieszczan z Lubeku i Bemu: nawet niektórzy Dzie-
 iopisowie utrzymują, (*) iż jeden z pierwszych Mi-
 strzów Zakonu, był Synem Burmistrza z Hamburga.
 Podług tego więc jest i zostanie prawdą, iż Mieszcza-
 nie pierwsi byli fundatorowie Inflant, i że oni do zdo-
 bycia i zaludnienia naszej Ojczyzny, i nawet do założenia
 nia

(*) Grabera Annot: od orig: Livonia: ad annum 1207. Kronika Inflant
 Russowa in praefat: Dzieie Inflant Kolcha pag. 54.

nia samego Zakonu, najbliższym byli potwodem, i najsilniejsze dawali wsparcia. (*)

Tak należało W Panu sprostować mylną narracją z Historji swego przeciwnika, i nalegać na to, aby się lepiej uczył początków Inflant, Dzieciów Pruskich przez Hartknocha, i Dzieciów Inflant przez Kelcha pisanych, a rękę W Panu, iżby cię nie był durzył swoimi Historycznymi dokumentami; o których nikt niewie.

Ci nowi urodzenia Mieyskiego fundatorowie Inflant przynieśli z sobą swoje obyczaje, a z tym i swoje Prawa. Kwitneło na ów czas Miasto Wisby w Gotlandji: przez co Prawa, zwyczajie jego stały się wzorem wszystkich innych Miast, których handel najsławniejszym był zamiarem. Tym sposobem Prawo Miasta w Gotlandji przyszło do Rygi, które też następnie Biskupi z nieciaką odmianą dla tegoż Miasta "potwierdzili. (**). Wszystkie późniey w Inflantach i Kurlandji założone Miasta też same Prawo otrzymały, i wszystkie w Kurlandji teraz będące na tymże lokowane są prawie, (***) a z tym równych używają Praw, co sta-

(*) Codex Dipl: Pol: Tom: V. pag. 1. ann: Nro: 2. Orig. Livon: §§ 2. 6. Kronika Mistrzów §. 136. Raymund Part: 1. pag. 8. Russow 4. Kelch pag. 54. Waissel 55.

(**) Kelch pag. 52. 69. Meniusa Historia o Prawie Inflant pag. 6. § 3.

(***) Przywilej Miasta Libawy.

stara Ryga, między któremi, to było nacyelnieysze, iż Obywatele Ryscy reprezentowali Stan Prowincjonalny, który w *powszechnych sprawach i przy ustanowieniu Praw* do raty był wzywany. (*) Podług tego Prawa Miasta Kurlandzkie chcą i powinny być Stanem Prowincjonalnym, którey prerogatywie uwłaczać nie można; i Miasta te w okolicznościach ich się tyżących bez popełnienia niesprawiedliwości od Obrad publicznych wyłączone być nie mogą. Na tych Prawach wszystkie żądania Miast są zasadzone, a inne wszystkie pretensye, które przeciwnik WPanu przypisał, w iego szczególnie uroiły się głowie.

Bardzo mnie kontentuje, iż WPan w żadne nie wdął się tłumaczenie, kiedy Jmé Pan Szlachcic o przysiędze przez Miasta w czasie poddania się wykonanej, swoją przywodzi opinią, która tak iest nadciągana, i fałszywa, że iawną obraża prawdę, i która samą wystawia approxymacją, przeciwko którey sam tak mocno się protestował. Chce on porównywać *Miasta wolne z Monarchicznemi* tak właśnie, iak gdyby wolno urodzonych Mieszczan Kurlandzkich z swoim porównywał poddaństwem.

W dalszey rozmowie, lubo W Pana przeciwnik przyznaie, iż Miasta Kurlandzkie na Ziazdy zwołane bywały; lecz zaraz dodaie, że *tylko w nadzwyczajnych przypadkach.*

Nie

(*) Cod: Diplom: Pol: Tom V. pag. 7. & sequ.

Nie przypomniawszy sobie WPan Zjazdu w roku 1686. odprawionego, na którym Szlachta domagała się zwoływania Miast? Cóż to więc był za nadzwyczajny przypadek? Oto ten: Szlachta widząc wielką drogocność zboża, wszystkie swoje produkty spieniężyła. Chciwość zysku nie dozwoliła myśleć o niedostatku zbożowym, który ztąd wyniknąć musiał. A gdy Kray w istotnym inż był niedostatku zboża, dopiero zwoływano Miasta, w intencji nakłonienia ie, aby zapasy zbożowe u Kupców, zamiast wysyłania ich za granicę, w Kraiu zatrzymane, i za ustanowioną cenę na żywność Possessorom Dóbr i ich chłopom przedawane były. Temu szkodliwemu żądaniu, miały się Miasta z wdzięczności dla Szlachty poddać, to jest: żądano, aby Miasta traciły swój kredyt i zaufanie u zagranicznych Kupców, aby pieniądze na ten handel awansowane bez użytku były. A to wszystko dla kogoż? dla tych, co Miasta niszczyli? To zło, które chciwość większej części Dziedziców narobiła, Mieszczanie z uszczerbkiem swoich majątków nadgrodzić mieli.

Tym sposobem byłbyś WPan onemu dowiódł, że owe nadzwyczajne przypadki, w których Miastom wolność obradowania chcą przyznawać, są przypadkami Kraiowego nieszczęścia, która prerogatywa tym większy honor Stanowi Micyskiemu przynosi, iż wtedy zawsze przyznawana bywa, kiedy Oyczyznę Miasta tylko od publiczney klęski ratować są w stanie.

Kiedy W Panu zarzut uczynił, że Miasta chociaż na obrady wezwane, nie stanęły: śmiało mu odpowiedzieć należało, iż Miasta kilkakroć na Zjazdach do obrad wchodziły; czego dawne recessa przed ustanowioną Roku 1617. formą rządową, tudzież niektóre późniejsze Seymowe rezolucye dowodzą; jeżeli zaś czasem inaczej się zdarzało, to przyczyną ich niebytności była wczesna pewność, że z nich ofiary majątku i swobód tylko wytargować zamysłano. A gdy W Panu List okólny Ottona Grothusa przypominał; należało ci powiedzieć, że ta okoliczność Stanowi Mieyskiemu żadnego zarzutu, ówszem honor czyni; bo nigdy pod żadnymi kondycjami od przywiązania i posłuszeństwa dla Panującego i dawnego Niemieckiego rządu odwieść się nie dał, bo nareszcie prawney konwokacyi na Zjazd, nie od Szlachty, lecz od Panującego oczekiwał.

Z tego wszystkiego, coż przecie innego wynika? Jeżeli nie to, że sam Przeciwnik W Pana dowodził, iż Miasta prawo seymowania mają, i że Szlachta sama ten Przywilej im przyznawała;

Czemuz, mój kochany Ziomku! znowu taką udawałeś nieśmiałość, iak twój Przeciwnik prawo osobiste każdego Mieszczanina do posiadania dóbr Ziemskich, tak obszernym zbiem rozumowaniem? Tego prawa podług naygruntowniejszey domagamy się słuszności. Lecz cóż na obalenie jego przytacza W Pana Przeciwnik? Twierdzi nayprzód bez dowodu, iak zawsze: *to to żądanie jest nieprawne; powtóre: że wyini-*

E

ka

ka bardziej z wyniosłości niż z potrzeby i potrzeby: że Szlachta nie będzie w stanie pełnienia służby rycerskiej dla Rzeczypospolitej, skoroby nam to prawo przywrócone zostało; poczwarte: że rząd nastąpiłoby znaczne umniejszenie czynnych na Ziemiach głosów; piąte: że Szlachta xatraconąby została; szóste: że Kurlandya w rolnictwie swoim już tak jest wydoskonalona, iż żadney wigcey do polepszenia nie potrzebuie industrii; siódme: że prawo Indygenatu Szlachty Kurlandzkiej przez to zagubioneby zostało; nareszcie: że fundament, na którym Kurlandya z Polską związana stoi, nadwergężony, i Prawa zasadnicze Kraiu naszego wzgardzoneby zostały. i t. d.

Radbym wiedział myśli W Pana, jakie mieć mogłeś przy tej pocieszney rozmowie o zasadniczych Prawach przez JPana Szlachcica wspomnianych. Chciwość zburzenia historyczney prawdy, iak go tu daleko zaślepiła! Dobrześ W Pan uczynił, iż tak osobliwsze i śmieszne prawidła obszerną nie zbliąłeś odpowiedzią; bo tak są miątkie, iż nieznałomy nawet naszego Kraiu i naszego rządu, widocznie dostrzega, co na nie odpowiedzieć wypada. Są one zbiorem szczególniejszych sofizmów, które natychmiast w oczy wpadają. Cały dzień byłbyś pracować musiał nad odkryciem tych magicznych zakrętów i jeszcze przyszyłoby ci z tego walczyć niecierpliwością. Przynajmniej należało go zwrócić do Dzieiów, i zapytać, co sądzi o następuiącey historyczney prawdzie:

I. Mieszczanie wspólnie fundowali Zakon Niemiecki i Inflancki. Szlachta i Mieszczanie zdobyli Inflanty. (*)

II. Z tego powodu Mieszczanie również dobra Ziemskie lennością od Biskupów i Mistrzów Zakonu sobie nadane mieli, i one równym prawem, jak Szlachta, posiadali. (**)

III. Byli w używaniu tych Praw Mieszczanie przy Paktach Subjectionis; a przez poddanie się; żaden Stan Obywatelów naszej Ojczyzny nie utracił; bo Prawa każdego potwierdzone zostały; owszem przyrzekł Król, że one jeszcze pomnoży; i Pakta te zaprzysiągł. (***)

IV. Kurlandya iakieżała Xięstwa Pruskiego z Polską swój zawarła związek. W Prusach Mieszczanin miał prawo posiadania dóbr ziemskich; a zatem i w Kurlandyi Mieszczanie te prawo od samych pierwiastków im już służące, nazawsze sobie warowali. (*)

V. Mieszczanie Polskich Inflant mieli też prawo; i zostali się przy nim; któż go więc Miastom Kurlandakim zaprzęcać może? (**)

E3

IV.

(*) Orig: Livon: §. 11. 2. 3. sequen:

(**) Zobacz miejsca wyżej cytowane ex Orig: Livon: Kolehio & Arndt.

(***) Juram: Króla Pol: w Ziegienhornie w annexach Nro 51.

(*) Resp: Reg: de Anno 1649.

(**) Codex Dipl: T. IV. pag. 301.

VI. Znayduie się w Przywileiu Gottardowskim 1570. Roku wzmianka o takich osobach, które z Szlachtą *równe prawa i wolności* posiadały. Cóż to więc były za osoby? Nie inne, tylko urodzenia Mieyskiego. (*)

VII Artykuł ten w Statucie Roku 1617. iż żaden Mieszczanin dóbr Ziemskich nabywać nie może, iest zmyślony i podsunęty, bo w exemplarzu tegoż Statutu, który w Xiążęcym Archivum się znayduie, wcale go nie ma, i iuż też w iedncy sprawie Roku 1618. osądzoney, na ten artykuł niezważano. (**). Nawet Król odmówił swoiey konfirmacyi tego Statutu; bo był ułożony bez przytomności Miast; owszem przez Respons swój w Roku 1649. wydany, Miasta te przy wszystkich dawnych prawach, nakształt Ziem Pruskich, utrzymał. Ten Respons Królewski ieszcze nie iest zniszczony, i WPana Przeciwnik ani groźbą, ani dowcipnością, ani zwodniczemi wnioskami tego dokazać też nie potrafi.

Wszystko, co Przeciwnik WPana przeciwko tym historycznym dowodom przywodzi, iest wybiegiem, który Rzeczpospolitą Naywyższą Panią naszą w błąd nie wprowadzi; bo nadto znany iest dobroczynny iey charakter; i myśleć nawet nie można, aby ieden Stan naszej Oyczyzny, z krzywdą drugiego, zbogacić i umocnić chciała.

(*) Ziegienhorna Annexa Nro 76.

(**) Tegoż Annexa Nro 107.

Do tych czas, kochany Ziomku! bacność twoją zastanawiałem nad tym, co twój Przeciwnik przeciwko najgłówniejszej sprawie naszej rozwdził; teraz dozwól sobie ieszcze kilka patryotycznych zarzutów uczynić, iż onemu tak względnie tyle fałszywych myśli nad potocznemi okolicznościami przepuściłeś. Koniecznie należało WPanu każde iego słowo objaśnić, bo widzisz, że fundament iego rezonowania jest fałszywy; azatym każde też słowo albo z siebie mylne, albo fałszywie użyte, lub wytlómaczone być musi.

I. Nazywa związek Miast Koalicją. To fałsz. Wyżej okazałem, iż ta unia pod bokiem Panującego spokojnie nastąpiła. O czym Ministerium i Nayaśnieysze Rzeczypospolitey Stały już przekonane zostały.

II. Wynayduie racye, że uchybiłszy porządek w podawaniu naszych uciążliwości. To fałsz. Już i to, wyżej odparłem, i przed Prześwietną Deputacją Seymową również dowiedzione zostało. Jest to tylko nie legalny pozor, przez który sprawę miast względem odzyskania starożytnych swoich Praw i Przywilejów, przez Naywyższą Zwierzchność potwierdzonych, na Zjazd Mitawski chce wywabić. Zgadzaż się to z rozumem, aby Szlachta swoją własną sądziła sprawę, i aby Stan Mieyski szukał sprawiedliwości od uzurpatorów praw swoich. Miał wprawdzie nadzieję: iż Szlachta dobrowolnie od swoich uzurpacyi odstąpi, i dla tego proźby i życzenia swoje

lc.

legalną drogą Stanowi Szlacheckiemu przełożył; lecz iak mocno w tey nadziei zawiedzionym i iak obelżywie przyiętym został; noty tegoż ziazdu i pisma w Warszawie przez Deputowanych od Szlachty rozrzucone iasnó dowodzą. Jeszcze WPan mogłes mu przypomniać Laudum roku 1662. w którym Szlachta teź same oppozycye czyni. Zgoła Rzeczpospolita iest naszą Panią, i zna swoją władzę, iaką nad nami posiada.

III. Daie do zrozumienia, iż związek Stanu Mieyskiego w Kurlandyi, niektóre tylko czyniły Osoby, które nawet Prawa Mieyskiego nie mają. To fałsz. Wszystkie ośm Miasta tym związkiem się połączyły; i większa część ich Obywatelów tak w Miastach, iako i po Prowincyi będących do tegoż związku przystąpili. Niektóre tylko Cechy w Mitawie, Libawie i Windawie późniey daleko przeciwko niemu się protestowały, naybardziley w tym celu, aby do składek na poparcie tey sprawy niebyły pociągane. Reszta Obywatelów iednomyslnością wszystko zrobiło. A skoro o tym Ministerium i Seym są przekonane. Do czegoż więc dąży Przeciwnik W Pana swoim opacznym mniemaniem? czy chce walkę toczyć z Ministerium i Nayaśnieyszą Rzeczpospolitą? albo czy tylko na pomsiewisko się chce podawać?

IV.

IV. Mniema, iż Audyencya Nasza podług nowego systema tylko miejsce miała. To fałsz. Prawa nasze Stanem Prowincjonalnym nas mianują, i podług tych Praw Rzplita, żadney nieczyniła różnicy między Deputowanemi tak od nas, iako i od Szlachty wysłanemi. Dowiedliśmy również, iż za dawniejszych czasów publiczną Audyencyą w Zgromadzonych Rzplitey Stanach mieliśmy. Wreszcie zostawmy tę szanowną ceremonią woli i przekonaniu Seymu.

V. Chce dowodzić, iż Rzplita wdawszy się w rozpoznanie i załatwienie naszych uciążliwości, przestąpiłaby pakta i przysięgę, na których Kurlandya połączona z nią stoi. To fałsz, nawet władzę Rzplitey obrażający. Owszem przez wysłuchanie naszych skarg da dowód, że całości tych paktów i przysięg strzeże. Wszakże ten Akt ściga się *do wszystkich Stanów* i Mieszkańców Kurlandyi, nie zaś do samey tylko Szlachty. Szlachta udała się do Rzplitey, kiedy się w tych zaprzysiężonych Prawach pokrzywdzoną być sędzi; a zatym Stan Mieyski toż samo prawnie czyni i czynić powinien. Stan Szlachecki nie ma moey sądenia takiej sprawy, bo Miasta pod iego niestoią władzą, *mediate* pod zwierzchnością Rzplitey, a *immediate* pod Xiążęciem Jmcią. Tak natarczywa pretensya przeciwnika W Pana względem odeśłania Miast do Szlachty Kurlandzkiej, jest śmiesznym wyprzedzeniem opinii Prześwietney Deputacyi, i Seymowego wyroku. Lecz cóż znaczy Szlachta bez Xiążę-

cia,

cia, który podanie naszych uciążliwości do Rzeczypospolitej nie tamował? Jakoż Prześwietna Deputacya istotnie już rozpoznawaniem naszych krzywd się zatrudnia.

VI. Rozwodzi swoją ulubioną imaginacyą, chcąc nas barbarzyńcami wystawić, którzy całą klasę ludzi, to jest: Żydów wytępić pragną. I to fałsz. Nie z lekkomyślności, lecz na mocy zasadniczego Prawa Kurlandyi, domagamy się oddalenia przeszkód Żydowskich. Pakta *subjectionis* wyraźnie mówią: *Judæis vero nulla commercia per totam Curoniam concedemus &c.* Wszakże nawet Szlachta sama na Zjazdach, zwłaszcza w nieprzytomności Xiążęcia wielkie czyniła starania, aby to Prawo nie tylko w swojej było uszyszymywane mocy, lecz jeszcze surowiej obostrzone zostało. (O czym Łauda roku 1698. i 1699. w Ziegenhorne pod liczbą 236. i 240. przyłączone, tudzież Dekret Kommissarski roku 1717. zaświadcza) Następnie Szlachta z najwyższemi Konsyliarzami, fudząc Kray podchlebnym widokiem, zamysłali to fundamentalne Prawo ograniczyć, i chcieli Żydom, pod warunkiem opłacenia pewney kontrybucyi do Skarbu, tolerancyą w Kraiu zapewnić; lecz gdy te Projekta skutku niewzięły, domagano się najsurowszych sposobów zupełnego wyrugowania Żydów. Nigdy Szlachta dla polepszenia losu tych ludzi bez Oyczyzny będących, ofiary z swoich majątków czynić niechciała, lecz wtedy zawsze względem nich by-
fa

ła wspaniała, litościwa i oświecona, kiedy z uszczerbkiem Mieszczan Kupców, zyski z nich ciągnąć mogła. Czemu Szlachta nierozdała między Żydów roli swojej, i czemu nie używa ich do uprawy ziemi, i użyteczniejszej przemysłowości, niż jest ta, w której teraz ubogie prowadzą życie?

VII. Na końcu swojej rozmowy z WPaniem, jeszcze jeden dowcipny domysł pokazał, który od roku nieustannie już jest powtarzany. Radby nas przeistoczył w marionetkę jakiej Potencyi, z którą na wyłączenie Szlachty Kurlandzkiej związek uczynić mieliśmy. Dziwno mi, iż WPana przeciwnik, który każdą okoliczność tak natarczywym chce zgłębiać tonem, tajemnicy tego związku nieodkrył. Może też na ten raz niechciał się odważyć, aby straszidło swojej słabej fantazyi; za rzecz pewną udawał. Niepotrzebował Stan Mieyski w Kurlandyi żadney obcey pobudki do skargi, bo od dwóch wieków cierpiąc pod przemocą, w własnym one znalazł ucisku; niepotrzebował sił pieniężnych, aby swoją dobrą sprawę niemi wspierał, bo na potrzebne expensa Sierota, Wdowa i każdy Obywatel Mieyski czastkę swego majątku z chęcią składał, każdy uymował swoim potrzebom, aby się tylko do uratowania publicznego dobra mógł przyłożyć. Cóż wypada myśleć o sentymentach WPana przeciwnika, który tak pięknym obrazom patriotyzmu, tak nieczyste źródło i tak zdradnie zamysły przypisuje? Szczególnie to, iż

on z swej Osoby niebyłby zdolnym takie czynić ofiary, które Obywatele najbiedniejszych nawet Miast naszych z czułością i gorliwym wyprzedzeniem czynili.

Widzisz kochany Ziomku! jakiego przeciwnika nieszczęście do rozmowy ci nadarzyło. Jeszcze raz chciej to wszystko przeczytać, i rozważyć, com Ci wyraził, a przekonasz się zupełnie, że przeciwnik ten chciał W Pana skrycie wybadać, że wszystkie statystycznego Prawa maksymy fałszywie tłómaczył, albo ich wcale nierozumiał, że wszystkie historyczne czyny i dowody nakręcił, albo ich wcale zapominał, że to wszystko, co mu o systemacie rządowym Polskim i Pruskim lub naszym wiadome było, opacznie pomieślał, i przystosowawszy iedno z drugim, znowu przeciwko temuż stosunkowi powstawał, że iawnym będąc nieprzyjacielem Metafizyki, tym samym i Logiką gardzi, że nareszcie zamiast użycia roztropney reprobacyi, szczególnie starał się nas drażnić, wyszydzić, i za barbarzyńców, dumnych, i buntowników wystawić. Z takimi Ichmościami niebezpieczna jest rozmowa, i życzę W Panu, abys znowu niedoznawał tego nieszczęścia znalezienia im podobnych. A na ich miejsce życzę W Panu serdecznie rozmowy z innemi Osobami, których między szanowną Szlachtą naszą niemało się znajduie, a które brzydząc się złością i fanatyzmem, dalekie od osobistości i politycznych sporów, z chęcią Mieszczan Współ-Obywatelów swoich do swego przyjmują posiedzenia, gdzie tylko dobroć, przyjaźń i szczerść się mieszczą, te mówię

Oso-

Osoby nie takim o sprawach Ojczyzny naszej rozmawiają tonem, owszem zasyłają najmocniejsze życzenia do Króla miłośnika ludu; i mądrych Prawodawców, aby Miasta w swoich proźbach rychłą pozyskały spawiedliwość.

Bądź W Pan zdrow, a na przyszłość w podobnych materjach tak niełkklwym i wolnym odpowiadaj duchem, iak prawda i nasze Prawa dyktują.

XVIII. 2. 1017